

dårlig ledelse også forekommer i private virksomheder?

Når ministeren fremhæver hr. Mikkel Kroghs synspunkt om, at der ikke er nogen sanktionsmuligheder til studerende i den nuværende lov, så kan han have ganske ret. Men jeg vil spørge: Hvilke sanktionsmuligheder for studerende i tilfælde af dårlige undervisere ligger der i den nye lov? Nu snakker vi ikke bare om, at man har ret til at ytre sig over for institutlederen eller lignende, men hvilke sanktionsmuligheder har man? Er der nogen overhovedet?

Endelig vil jeg godt holde fast i det med, at det her skulle være en fremtidssikret lov. Det synes jeg i bedste fald er meget forkert. Så vil jeg spørge: Hvad er der mest behov for i fremtiden? Er der behov for et universitet, som er demokratisk ledet med en demokratisk valgt leder, med engageret personale og en stor legitimitet? Eller er der mere brug for et universitet, som ganske vist har en ansat leder, men hvor en fjerdedel af medarbejderne ikke støtter den ledelsesform, der er, hvor vedkommende har problemer med sin legitimitet, og hvor universitetet er præget af intern ævl og kævl? Jeg ved godt, hvad det er for et universitet, jeg tror er bedst rustet til fremtidens udfordringer.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, ministeren talte længe. Jeg synes desværre ikke, jeg blev væsentlig klogere. Nogle af argumenterne synes jeg er meget problematiske. Ministeren siger, at man bliver nødt til at forholde sig til, hvordan hele 10 mia. kr. forvaltes, underforstået: Hele 10 mia. kr. kan sådan nogle demokratisk valgte mennesker ikke tage ansvar for.

Denne her kreds på 179 glade amatører forvalter jo et eller andet sted omkring 400-500 mia. kr. om året. Kan vi forvente en konsekvens? Er det et konsistent Venstresynspunkt, at store midler ikke kan forvaltes af demokratisk valgte forsamlinger? For det har meget vidtgående konsekvenser, i hvert fald for vores planer for de næste 4-5 år.

Det andet er, at ministeren siger, det er vigtigt, at eksterne er med til at træffe beslutninger. Det er de faktisk i dag. Der er eksterne medlemmer i konsistorierne rundt omkring. Der er meget stor forskel på at være med til at træffe beslutninger og så være udslagsgivende i forhold til at træffe beslutninger. Det tror jeg Socialde-

mokratiet kan tale med om efter den debat, vi har haft i dag.

Kl. 13.20

Det andet er, at jeg håber, at vi kan være fuldstændig på det rene med, at vi ikke behøver at skabe myter, som vi så kan henføre til denne nye og glade verden, som universiteterne vil indtræde i. Der er lavet en meritdegørelse for mindre end 2 år siden, som viser, at meritproblemerne, sådan som de omtales i handel og vandel, er vildt overdrevne. Jeg vil være meget, meget skuffet over, hvis de nye bestyrelser nu skal have æren for, at der faktisk er sket betydelige ændringer på det. Det samme gælder frafaldet. Det samme gælder den normerede studietid.

Og så synes jeg, det er træls, at ministeren ikke kan give os bare antydningen af svar på MVU-problemet, kompetencen i akademisk råd, åbenheden i bestyrelsesarbejdet, brugen af ministerbeføjelser i forhold til optag, niveauangivelserne og baggrunden for de her fundamentale ændringer. Jeg troede det ikke, men jeg tror, ministeren tilslutter sig Venstres ordførers tilgang til det. Det er et vi alene vide-samfund, der skabes. Det er noget andet end vidensamfundet.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Hvis ministeren føler, at det styrker hans ministerpondus at bruge en forfærdelig masse taletid på at hovre over en fejl, som jeg har begået, og som jeg har beklaget, så vil jeg bestemt ikke tage den glæde fra ministeren. Man skal aldrig tage små glæder fra folk.

Men jeg vil sige, at det måske kunne have været nok så frugtbart, hvis ministeren virkelig var gået ind i den principielle debat, der har været. Jeg vil gerne sige, at jeg synes, at niveauret i ordførertaler, hvis jeg selv må sige det, fra de partier, der står uden for forliget, har ligget på et ganske højt plan, men der er ikke nogen af de principielle argumentationer, der er blevet besvaret.

Ministeren siger, at jeg siger om den hensigts-erklæring – forskningsfriheden skal sikres – at det bare er en tekst. Nej, jeg sagde, at det bare er en hensigtserklæring. Men er en lov det samme som en hensigtserklæring? Nej, det er ikke. Det, lovgivere gør, er, at de stiller nogle rammer op, som skal få nogle helt praktiske og kontante konsekvenser med hensyn til, hvordan trafikken på universiteterne bliver i fremtiden.

Så forsyner man det måske med en hensigts-erklæring, en eller anden fane, men det er jo ingenting værd. Det er jo det praktiske, der tæller,